

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 80 0 К 026193 17 Квлз
Бања Лука, 04.07.2017. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Весне Антонић, као предсједнице вијећа, Драгомира Миљевића, Обрена Бужанина, др Вељка Икановића и Горане Микеш, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осуђене З.Г., због кривичног дјела фалсификовања исправе из члана 377. став 2. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о захтјеву за заштиту законитости који против пресуда Основног суда у Бијељини број 80 0 К 026193 13 К 2 од 01.12.2016. године и Окружног суда у Бијељини број 80 0 К 026193 17 Кж 2 од 17.03.2017. године, подноси бранилац осуђене, адвокат В.Л. из Б., у сједници вијећа одржаној дана 04.07.2017. године донио је

П Р Е С У Д У

Захтјев за заштиту законитости се одбија.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Бијељини број 80 0 К 026193 13 К 2 од 01.12.2016. године, оптужена З.Г. је оглашена кривом због кривичног дјела фалсификовања исправе из члана 377. став 2. Кривичног закона Републике Српске и за то дјело осуђена на казну затвора у трајању од 1 (једне) године. Донесене су и одлуке о трошковима кривичног поступка и имовинско-правном захтјеву. Истом пресудом ослобођена је од оптужбе због кривичног дјела злоупотребе службеног положаја или овлашћења из члана 347. став 4. у вези са ставом 3. Кривичног закона Републике Српске.

Поводом жалби оптужене и њеног браниоца против осуђујућег дијела првостепене пресуде, Окружни суд у Бијељини је дјелимичним уважавањем тих жалби преиначио у одлуци о казни првостепену пресуду тако што је Зора Гуњевић осуђена на казну затвора у трајању од 6 (шест) мјесеци.

Против наведених пресуда бранилац осуђене је поднио захтјев за заштиту законитости због повреде Кривичног закона и повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту ЗКП РС), с приједлозима да се пресуда у осуђујућем дијелу преиначи и на основу члана 298. тачка а) или тачка в) ЗКП РС, ослободи од оптужбе, или да се захтјев уважи, првосепена пресуда укине и предмет врати на поновно суђење.

Поступајући у складу са одредбом члана 353. став 1. ЗКП РС, овај суд је примјерак захтјева за заштиту законитости са списима предмета доставио Републичком јавном тужилаштву ради разматрања списа и захтјева, те подношења евентуалног одговора на захтјев.

Републички јавни тужилац је поднеском број Т14 0 КТЗ 0000906 17 од 26.06.2017. године предложио да се захтјев браниоца осуђене уважи, те укине другостепена пресуда, или да се дјелимично укину обе пресуде.

Разматрајући спис, правоснажну пресуду, захтјев и одговор тужиоца на захтјев, одлучено је као у изреци ове пресуде из следећих разлога:

Захтјевом браниоца осуђене се износи аргументација за повреду Кривичног закона, која се своди, како то произилази из садржаја захтјева, да је чињенична основа првостепене пресуде погрешна и непотпуна, јер да је осуђена оглашена кривом за кривично дјело фалсификовања исправе из члана 377. став 2. КЗ РС, а да се у образложењу првостепене пресуде истиче да се ради о чеку односно пословној исправи, па је Кривични закон у овом случају повријеђен на штету осуђене. Изнесени приговори су неосновани, јер се чињенично стање утврђено правоснажном пресудом мора прихватити као потпуно и правилно и само ако у том случају Кривични закон није правилно примјењен, радиће се о повреди Кривичног закона из члана 312. ЗКП РС.

Конкретан случај није такав, због чега су изнесени приговори захтјева неосновани.

Неосновани су и приговори да је правоснажном пресудом дошло до повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС коју подносилац захтјева види у томе што на главном претресу нису презентовани као докази сви чекови на којима је према утврђењу првостепене пресуде осуђена ставила свој потпис и тиме сачинила лажне чекове (укупно 157) који су реализовани подизањем средстава са рачуна предузећа Д.О.О. А.' са сједиштем у Ј., Општина Б., а путем НЛБ Р.б. а.д. Б. Приговор да чекови нису презентовани на главном претресу и да је тиме повријеђено право на одбрану осуђене су неосновани из разлога што је на основу доказа изведених на главном претресу пред првостепеним судом, а које је првостепена пресуда правилно оцијенила укључујући првенствено исказ Ж.С., а потом налаз и мишљење вјештака графолога Љ.Г., на несумњив начин утврђено да је оптужена учинила кривично дјело фалсификовање исправе из члана 377. став 2. КЗ РС. Повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС није учињена, јер је налаз вјештака Љ.Г. био доступан одбрани. Налаз вјештака Г. је одбрани био доступан као и могућност одбране да у унакрсном испитивању вјештака тај налаз оспорава. Повреда у наведеном облику није учињена ни наводом захтјева да првостепена пресуда у образложењу користи израз пословна исправа. Ово због тога што је пресуда Окружног суда у Бијељини којом како је то већ наведено у уводу образложења ове пресуде одговорила на тај приговор наводима да се у овом случају ради о тежем облику кривичног дјела фалсификовања исправе, а наиме, радња извршења кривичног дјела из члана 377. став 2. је прописана алтернативно, па то дјело чини свако ко направи лажну јавну исправу, тестамент, мјеницу, чек, јавну или службену књигу и др. односно ко такву лажну или преиначену исправу стави у оптицај или је држи ради тога да је употрејеби, или је употрејеби као праву. Дакле, у овом случају чек се не означава ни као јавна ни као

приватна исправа, а што је образложено на страни 4. пресуде Окружног суда у Бијељини.

Стога и ти наводи у вези са повредом из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, нису основани.

Ни наводи да поступком доношења правоснажне пресуде није поштован принцип "*in dubio pro reo*", из члана 3. став 2. ЗКП РС, нису основани. Одредба става 2. прописује да сумњу у погледу постојања чињеница које чине обиљежје кривичног дјела или од којих зависи примјена неке одредбе кривичног законодавства, суд рјешава одлуком на начин који је повољнији за оптуженог. Ради се дакле, о приговору који се односи на чињенично стање, а захтјев за заштиту законитости се у смислу члана 350. став 1. ЗКП РС се може подносити само због а) повреде кривичног закона и под б) због повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) овог закона.

Из свих наведених разлога овај суд налази да захтјев није основан, а неоснован је и приједлог тужиоца дат у поднеску који је означен у уводном дијелу образложења ове пресуде.

Стога је ваљало на основу члана 355. ЗКП РС захтјев браниоца осуђеног одбити.

Записничар
Соња Матић

Предсједница вијећа
Весна Антонић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић